

Monolog Röportaj Modern Teknoloji Dediğimiz Dijital Teknoloji

— kul mehmet · 02 Kasım 2018

Modern Teknoloji Dediğimiz Dijital Teknoloji Sanki Havai Fişeklerle, Her Gün Dünyamızı Daha Aydınlık Yapmak İçin Mütemadiyen Her Gün Yeni İcatlarla Aydınlatmak İçin Çaba Sarf Ederken, Bizi Kandırarak Karanlığa Yalnızlığa İttiğinin Neden Farkında Değiliz Acaba?

-Sayın Gülveren, Modern teknoloji dediğimiz dijital teknoloji, sanki havai fişeklerle, her gün dünyamızı daha aydınlık yapmak için mütemadiyen her gün yeni icatlarla aydınlatmak için çaba sarf ederken, bizi kandırarak, karanlığa yalnızlığa ittiğinin neden farkında değiliz acaba? Algı sınırlarımız algısızlık duvarına çarparak, duyarsızlıkla bu duyarsızlık bize çarparak yıkarken bizi ayağa kaldıranlar olmayacak mı?

-Bizler dijital teknoloji dediğimiz dijital telefonlarla sosyal face Twitter Instagram Wattshap her gün bir yenisini ekleyerek, bizleri boşu boşuna layklamak twet atmak vs vs ile öylesine meşgul ediyor ki etrafımızdaki dünyadan habersiz , -güya her an iletişimin içinde iken- yaşayan bireyler olmaya itti ve bununda ne yazık ki farkında hiç değiliz. İşte buna bilinmezlik kavramı diyelim, nasıl çözülecek dünyamızdan bu bilinmezliği nasıl atacağız üzerimizde bende siz gibi düşünüyör ve çare bulamıyorum! Aslında çare çok basit, dünyamıza sadece haberleşmek için sokacağız sosyal siteleri yok ederek, bilim ilim adına çalışmalara ön ayak olacak şekilde dizayn edeceğiz diyeceğim lakin bizler her şeyi bildiğimizi sanarak buna da yanaşmayacağız. Sıfıra sıfır elde var beş sıfır. Her gün bu bilinmezlik duvarına kendimizi çarparak başımızı ayaklarımızı vs yerlerimizi kanatmaktan sanki zevk alıyoruz yok yok aslında bununda farkında hiç değiliz! Bilinçli bir birey olsak bunların farkında olacağız. Ben tuşlu telefon kullanıyorum, zararını çok gördüm, yalnızlığın kuyusuna düşerken son anda düşmekten kurtuldum, gelin görün ki çevremdekilere bunu anlatmak, çok zor. Dinleyici anlayan bulmak iğne ile kayayı yerinden kaldırmaya benziyor, gerisini siz anlayın.

Yaşamın anlamını gagesini tuşlar arasında kaybolurken gerçek olan yok olurken, gerçek olmayan sanal bir dünyaya hapis oluyoruz kendi elimizle isteyerek! Aslında asıl derdin ne olduğundan ziyade, tehlikenin ne olduğunu kavramamız gerekli. Şiir diyeceğim roman diyeceğim okuyan yok, fikrini hece kelime sözlerle dolduran yok, o nedenle başkaları bu boşluğu süsleyerek gereksiz bomboş zırvalarla doldurarak bizleri sessizce öldürüyor süründürüyor, inanın içim yanıyor... Bunda bende sende kısacası biz suçluyuz, ellerine bir telefon tablet aman ağlamasın diyerek verdik ve kendimizi darağacına asmayı seçtik, nasıl olurda bizi bir kaldıran gönderir Âlemlerin Rabbi diyeceğim de, o zaman bizim dünyada olmamızdaki amaç gaye nedir? Âlemlerin Rabbi bizi ne diye gönderdi? Çözümsüzlüğü kabul ederek hayatımıza alırken, çözmeden vazgeçmemiz için mi gönderdi? Hayır, bunu yine biz uykusuz kalsak ta yolda kalsak ta yürürken ayak tabanlarımız çözüm ararken şişede biz bulacağız Allah C.C.izni ve yardımıyla.

-Sayın Gülveren umarım insan denilen bizler dünyayı bu formlar çerçevesinde yanlış olanı hemen algılar, insandaki gerçek dünya kavramı gerçekliğini başkalarının değil kendi algısına, inanarak içerisinde yansıyan dünyanın sanal olduğunun farkına varır. Bu nedenle, inşallah yanlış algıyla beraber insanın dünya ile ilişkisinde gerçeği bu bilinemeze çarparak yok olmasını, bende sizin gibi arzuluyorum. İsterseniz bir demli çay içerek ara verelim, daha sonra devam ederiz, buyurun sevgili okurlarımız çaylar şirketten çaylar dökülmesin muhabbetle gülmekten, selamlarımla.

Mehmet Aluç